

[Alfred Andersen]

ikke i en kommunalbestyrelse. Der er man nødt til at leve med de beslutninger, som flertallet tager, og derfor må man sige, at der gælder andre regler for en kommunalbestyrelse, end der gælder for et folketing.

Arbejdsudvalget er også inde på, at hvis man ikke synes, at det at indkalde stedfortrædere er en god ting, kunne man måske overveje at give den, der er syg, mulighed for skriftligt at sende sin afstemning til gruppen, så kunne gruppen stemme på ens vegne, for det er meget uheldigt, siger man, at en kommunalbestyrelse på grund af en sådan tilfældighed – enten en rejse eller et sygdomstilfælde – skal leve med dette mindretal.

Det store spørgsmål om, hvordan vi klarer sagen med at ligestille de offentligt ansatte og de privat ansatte, mener jeg straks er mere kompliceret. Naturligvis kan man klare en del ved at give erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men det ømme punkt i denne sag er vel, at medens offentligt ansatte ikke trues af fyring, fordi de påtager sig kommunalt eller amtspolitisk arbejde, er det anderledes inden for den private sektor. Her kan man ikke tilfredsstille en privat arbejdsgiver ved at fortælle, at man har fået en bedre diætordning, og særlig ikke i dag, hvor vi har så mange arbejdsløse. Skal vi derfor gøre os håb om at forbedre forholdene for folk på det private arbejdsmarked, må vi nok overveje, om vi skal indføre forbud mod afskedigelse af folk på grund af politiske hverv.

Der har også været skrevet en del om, at der skal skelnes skarpt mellem, hvad der er administrationens opgaver og ansvar, og hvad der er politikernes, og måske kunne man også her ligesom begrænse arbejdets omfang for kommunalpolitikere.

Vi bør måske også overveje, om vi kan aflaste kommunalpolitikere og amtspolitikere i lighed med, hvad vi gør i folketinget, ved at yde dem økonomisk hjælp til teknisk bistand.

Det var nogle af de ting, som jeg mener vi skal tage med i vores overvejelser i udvalget.

Endelig vil jeg sige, at nu da vi endelig er ved at skulle ændre lidt på styrelseslovene, skulle vi måske også gennemgå nogle af de klagesager, vi har fået fra mindretalsgrupper i forskellige byråd, der har følt sig tilsidesat. Ellers er vi som sagt positive over for lovforslaget, men håber ved et udvalgsarbejde at få lidt mere klaring på tingene.

Freddy Madsen (DKP):

Vi er enige i og har sagt det før, at der bør gøres en indsats for at forbedre arbejdsforholdene for kommunalbestyrelsesmedlemmerne. Det er i virkeligheden sådan, at det, hvis man har et full-time job ved siden af at skulle passe kommunalbestyrelsesjobbet, i mange kommuner er en overordentlig stor belastning. Derfor hilser vi ethvert forslag velkomment, der kan forbedre de politiske forhold, og det synes vi at indenrigsministerens gør.

Der kunne have været lavet mange flere ting. Det vigtigste, som vi har foreslået, var efter vores opfattelse at give især de store kommuner en mulighed for udvidelse af kommunalbestyrelserne, så byrderne kunne fordeles noget bedre. Men som sagt, vi er meget positive over for det lovforslag, der ligger her, og mener, at det er noget af det, der skal til.

Når det gælder § 1, pkt. 1, spørgsmålet om at nedsætte den tid, der skal gå, for at man kan indkalde suppleanter, fra 2 til 1 måned, havde jeg også gerne set, at man var gået videre. Jeg synes, at hr. Alfred Andersen har ret i, at den bestemmelse, man nu foreslår, kunne man næsten lige så godt undvære, for i de fleste kommuner er det kun én gang om måneden eller højst én gang hver 14. dag, man holder kommunalbestyrelsesmøder.

Jeg vil også gerne tilslutte mig det, hr. Alfred Andersen har sagt om det uheldige i, at også vigtige beslutninger i kommunalbestyrelserne kan afgøres ved rene tilfældigheder, fordi folk er blevet syge eller af anden grund er forhindret i at udføre deres arbejde. Vi kan heller ikke se bort fra – det synes jeg også skal med i billedet – at der kan være så stor en belastning forbundet med det almindelige arbejde, at der kunne være noget, der talte for, at man kunne få suppleanten indkaldt i en periode. Det måtte da naturligvis dokumenteres, at den pågældende havde så meget arbejde udenfor. Jeg kan ikke se, hvad der skulle være til hinder for, at man havde en meget mere liberal holdning på dette område.

Jeg finder det heller ikke rimeligt, når nu man laver om på loven, at det fortsat skal være kommunalbestyrelsen, der i den enkelte situation skal afgøre, om den pågældende har brug for at udtræde. Det er klart, at